

ת"פ (כפר סבא) 19343-01-23 - אברהם משאש נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 19343-01-23 מדינת ישראל נ' מאשאש

לפני כבוד השופט גיל גבאי

המבקש (הנאשם) אברהם משאש
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

המשיבה (המאשימה) מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליאור בר עמי

החלטה

לפניי בקשת המבקש, הוא הנאשם בתיק שבנדון, לשמיעת עדותו של עד שאינו נמצא בארץ באמצעות היוועדות חזותית.

בתמצית, טוען הנאשם כי אדם המתגורר כעת באיטליה היה נוכח לכל אורך הארוע נשוא כתב האישום וכי עדותו חשובה על מנת לשפוך אור על שהתרחש.

המשיבה מתנגדת לבקשה מנימוקים שפורטו בתגובתה.

תמצית טיעוני הצדדים

המבקש מסתמך בבקשתו על סעיף 14 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971, ומפנה בסעיף 6 לבקשתו לכך שהמשפט הפלילי מכיר באפשרות שעדות שנגבתה בחו"ל תוגש במשפט פלילי בישראל בהתאם לסעיף האמור; המבקש הפנה לעניינו של גונן שגב בו נקבע כי כאשר כלו כל הקיצין ואפשרות הגעת עד לארץ למסירת עדות אינה עומדת על הפרק יש להעדיף את הרע במיעוטו ולגבות העדות בהיוועדות חזותית; הפנה לכך שיש מקום לבחון את הבקשה באספקלריה של צרכי העדות הספציפית למשפט ומידת מרכזיותה לצורך הכרעה בהליך; טען כי הפסיקה קבעה לא אחת שאם לעד יש טעם סביר לאי הגעתו ארצה יש להתיר עדותו בהליך של היוועדות חזותית. המבקש העלה טענות כנגד פעולות החקירה שביצעה היחידה החוקרת - גביית עדויות המתלוננים ומנגד לזכותו של המשיב לא נעשה דבר היכול לשפוך אור על תמונת האירוע, לרבות הימנעות מזימון אותו עד שהיה בישראל במשך שנה לאחר האירוע. המבקש טוען כי העד אינו יכול להגיע לארץ ואין ביכולתו וביכולת הנאשם לממן

עמוד 1

הגעתו לארץ לשם מתן העדות. הנאשם טוען כי הוא מחזיק בסרטון המתעד את סיפא הארוע, אשר צפייה מרובה בו העלתה כי העד הבחין בכל המתרחש מתחילתו ועד סופו

המשיבה מצידה טוענת כי למבוקש בבקשה אין סמכות בדין; הפניה לסעיף 14 לפקודת הראיות בטעות יסודה שכן הסעיף עוסק בקבלת עדות שנגבתה מחוץ לתחומי המדינה בפני ערכאה זרה מכוח אמנה הסכם או דין כראיה במשפט פלילי המתנהל בארץ. ב"כ המשיבה הפנתה לכך שהדרך הראויה לחקירת עד המצוי בחו"ל היא על ידי חיקור דין אשר לא התבקש על ידי המבקש. בנוסף הפנתה ב"כ המשיבה לכך שלמרות שהמבקש מיוצג על ידי ב"כ מתחילת ניהול ההליך, ועוד טרם עזיבת העד את הארץ, לא פנה בבקשה לגביית עדות מוקדמת.

דין והכרעה

מקובלת עליי עמדת המשיבה לפיה לא מתקיימים התנאים ההכרחיים העומדים בבסיס הבקשה לקבלת עדותו של העד כראיה במשפט בהתאם לסעיף 14 לפקודת הראיות - לא נגבתה עדות מהעד מחוץ לישראל, לא כל שכן מכוח אמנה הסכם או דין. ממילא ברור כי אין פרוטוקול עדות שיש מקום לבחון האם יש להתיר הגשתו כראיה במשפט.

אין בפסיקה אליה הפנה המבקש כדי לסייע. עניינו של שגב עסק בהעדה בהתאם לחוק העזרה המשפטית. עניין דורי נ' גולדשטיין עסק בהליך אזרחי. ההחלטה בעניין שמיט לא צורפה ולא ניתן היה לאתרה בנבו או בנט המשפט ולפיכך לא ניתן להתייחס לאמור בה.

די היה באמור כדי להביא לדחיית הבקשה.

למעלה מן הצורך אתייחס לטענות נוספות שהעלה המבקש בבקשתו:

1. שבתי ועיינתי בבקשה ולא מצאתי כי נטען שנוצר קשר בין המבקש או בא כוחו עם העד. מאחר ומדובר בעד הגנה מצופה היה ממי שמבקש להעידו בהליך חריג לשוחח עם העד ואף מבלי לפרט את גרסתו לכל הפחות לציין כי מדובר בגרסה מזכה, ככל שהיא אכן כזו, ולא להסתפק בטענה כי עדותו "יכולה לשפוך אור", על יסוד טענה כי העד נכח ולכן ראה את האירוע מתחילתו ועד סופו. מצב דברים זה אינו עולה בקנה אחד אף עם טענת המבקש עצמו בדבר הצורך לבחון את מרכזיות העדות ונחיצותה לביור המשפט.

2. בבקשה נטענו טענות עובדתיות שאינן נתמכות בכל ראייה. כך, בין היתר, הטענה כי אין צפי להגעת העד לארץ, לכך שהעד הוא הורה יחידני ל-2 קטינים, שאינו יכול להשאירם לבד ללא השגחה, אין ביכולתו או יכולת המבקש לממן עלויות הבאתו לעדות. לא ניתן לתת משקל לטענות שאינן נסמכות על כל ראייה מסמך או תצהיר.

3. נטען בבקשה כי צפייה בסרטון העלתה שבמקום נכחו אנשים רבים. על אף האמור התבקש זימון

שני עדים בלבד, שאחד מהם הוא העד השווה בחו"ל. מצופה כי טרם תוגש בקשה לגביית עדות באופן חריג, יזמנו אותם אנשים רבים שנכחו במקום למתן עדות.

4. לבסוף מצאתי טעם בטענה בנוגע להתנהלות המבקש. העיון בנט המשפט מעלה כי המבקש מיוצג על ידי בא כוחו מיום 16.3.23. בדיון שהתקיים ביום 23.4.23 הצהיר ב"כ המבקש כי נועד עם התביעה באותו מועד וכי סוכם שהפגישה תימשך במשרדי התביעה. עוד נטען כי ב"כ המבקש הציג למשיבה חומרי הגנה משמעותיים וכי בכוונתו להיפגש עם התביעה על מנת לקדם את התיק ולהביא לסגירתו. במצב דברים זה, ככל שסבר המבקש כי יש בעדותו של העד פוטנציאל מזכה, מצופה היה כי תתבקש גביית גרסתו במשטרה ו/או זימונו למתן עדות מוקדמת בטרם יעזוב את הארץ, בהתחשב בטענה שהעד עזב ביום 1.5.23 לאחר שהסתיים הליך גירושין מאשתו שהיא חברתו של המבקש עצמו, כך שנראה כי עזיבתו את הארץ לא הייתה בגדר הפתעה.

5. עוד אציין בהקשר זה כי עיון בתיק באמצעות נט המשפט מעלה כי עד כה, לכל אורך הדיונים שהתקיימו, לא עלתה הטענה בדבר קיומו של עד משמעותי והצורך בזימונו, גם כאשר התיק כבר היה קבוע לשמיעת הוכחות אשר נדחו עקב מחלת ב"כ המבקש.

אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו אב תשפ"ד, 19 אוגוסט 2024,
בהעדר הצדדים.